ECLI:LV:RVPT:2021:0907.11520084920.1.S
Lieta Nr.11520084920
Lietvedības Nr.K30-1780-21/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 7.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Krigena-Jurkāne
sekretāre M.Staģe
piedaloties prokuroram M.Garjānim
advokātam Dz.Kausam
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai tika nodarīts smags miesas bojājums, kas izraisīja viņas nāvi, proti,

2020.gada 20.novembrī ap plkst.12.50 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar kuru brauca atpakaļgaitā dzīvojamā zonā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.533 (Dzīvojamā zona) pa /adrese/ no /adrese/ nama Nr./numurs/ puses /adrese A/ virzienā, Rīgā.

Braucot atpakaļgaitā, /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās daļas, 19.panta trešās daļas, 25.panta trešās daļas prasības un Ceļu satiksmes noteikumu 25.3.punkta, 57.punkta, 82.punkta un 140.punkta prasības, neievēroja un neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēja), pirms braukšanas sākšanas atpakaļgaitā /pers. A/ nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, kā arī ceļu satiksmes drošības nodrošināšanai nelūdza citu personu palīdzību, uzsāka braukt atpakaļgaitā un ar transportlīdzekļa /TL marka/ aizmugurējo daļu dzīvojamā zonā /adrese/ pretim namam Nr./numurs A/ notrieca gājēju /pers. B/, kurai bija iešanas priekšroka un kura gāja pa /adrese/ no /adrese A/ puses /adrese/ nama Nr./numurs A/ virzienā, nodarot viņai miesas bojājumus.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanas un sadursmes rezultātā /pers. A/ cietušajai gājējai /pers. B/ nodarīja smagus miesas bojājumus, kas ir bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos.

/pers. B/ nāve iestājās 2020.gada 20.novembrī no politraumas ar daudziem skeleta kaulu lūzumiem, iekšējo orgānu bojājumiem, ko pavadīja iekšēja asiņošana, akūta mazasinība, šoks.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesa iztiesāšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais savu vainu atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta. Apsūdzētā vaina ir pierādīta pilnībā.

Tiesa, nosakot soda veidu un mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību un atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai Apsūdzēta darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificējams pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Krimināllikuma 260.panta otrā daļa noteic, ka par ceļu satiksmes noteikumu vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kas vada transportlīdzekli, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums vai tā izraisījusi cilvēka nāvi, — soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Tiesa secina, ka apsūdzētā darbības un pieļautie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar ceļu satiksmes negadījuma rezultātā iestājušām sekām, t.i. izraisīja personas nāvi.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, un nosakot sodu un tā mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī personas resocializācijas iespējas un taisnīgu kriminālprocesuālo noregulējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums, kas izdarīts aiz neuzmanības.

Atbildību mīkstinoši apstākļi norādīti Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā, bet šā panta otrajā daļā norādīts, ka, nosakot sodu, var ņemt vērā arī citus apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un, kurus tiesa atzīst par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Par atbildību mīkstinošiem apstākļiem Krimināllikuma 47.panta otrās daļas izpratnē tiesa var atzīt tikai tādus apstākļus, kas pēc sava satura atbilst Krimināllikuma 47.panta jēgai.

Tiesa uzskata, ka savas pārliecības iegūšanā īpaši svarīgs ir tiesas kontakts ar vainīgo, kas vispilnīgāk iegūstams tiesas sēdē, iztiesājot krimināllietu, kad iespējams konstatēt tās vai citas īpašības un pazīmes vainīgās personas uzvedībā, kas, kopā ar citiem lietā konstatējamiem faktoriem, pamato iespēju pieņemt lēmumu par atbildību mīkstinošu apstākļu konstatēšanu.

Tiesa krimināllietas iztiesāšanas laikā ieguva pārliecību, ka apsūdzētais, atzīstot vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiešām nožēloja savu rīcību un notikušo, apsūdzētais savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā gan pirmstiesas procesā, gan tiesas izmeklēšanas laikā, tādēļ saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa vaļsirdīgi atzinās un nožēloja izdarīto.

No apsūdzētā sniegtajiem paskaidrojumiem krimināllietas iztiesāšanas laikā, kā arī no krimināllietas materiāliem pievienotā 2021.gada 18.maijā noslēgtā izlīguma starp apsūdzēto un cietušo ar Valsts probācijas dienesta Latgales reģionālās teritoriālās struktūrvienības Balvu nodaļas starpniecību, izriet, ka viņš pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma sazinājies ar cietušo, labprātīgi samaksāja cietušajai radīto morālo kaitējuma kompensāciju EUR 6000 apmērā (lietas 86.-88.lapa), līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš labprātīgi atlīdzinājis cietušajai ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka dzimis /datums/, ir patstāvīga dzīvesvieta, vidējā-tehniskā izglītība, precējies, apgādībā divi nepilngadīgi bērni, Krimināllikuma 63.panta izpratnē atzīstams par nesodītu (lietas 64.-65.lapa), administratīvi sodīts 2020.gada 12.martā pēc Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.^{4}panta otrās daļas par ko piemērots viens pārkāpuma punkts, kas dzēsīsies 2022.gada 2.aprīlī (lietas 56., 59.-60.lapa), strādā SIA "/nosaukums/" par /amats/, no darba vietas raksturots pozitīvi.

Tiesa izvērtējusi prokurora viedokli par soda noteikšanu nosacītas brīvības atņemšanas veidā, piemērojot panta sankcijā noteikto papildsodu, apsūdzētā un viņa aizstāvja viedokli soda sakarā, t.i. par soda noteikšanu nenosakot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, vai nosakot papildsodu minimālās sankcijas apmērā, kā arī, ņemot vērā soda mērķi un prevencijas funkciju, tiesa atzīst, ka sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā atbilstoši inkriminētā panta sankcijas robežām, piemērojot panta sankcijā kā obligātu paredzēto papildsodu - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Lemjot par soda mēru, tiesa atzīst par nepieciešamu to noteikt samērīgi, ievērojot to, ka noziedzīgās darbības aizskar ne tikai konkrētās personas dzīvību vai veselību, bet rada apdraudējumu sabiedrības interesēm un drošībai ceļu satiksmes sfērā.

Izvērtējusi lietas apstākļus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un Krimināllikuma 260.panta otrās daļas- subjektīvo pusi-neuzmanība, vainīgā personību raksturojošās ziņas, vainīgā vairākus atbildību mīkstinošos apstākļus, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti, to, ka vainīgais atzīstams par nesodītu, nav arī ziņu par vainīgā izdarītiem citiem pārkāpumiem, ir noslēgts izlīgums ar cietušo, tiesa atrod par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, gūstot pārliecību, ka vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Nosacīta soda noteikšana tiesas ieskatā ir samērīga un apsūdzētā personībai atbilstoša (individualizēta), kā arī vērsta uz resocializāciju un taisnīguma atjaunošanu, turklāt, tiesa bez ievērības neatstāj divu nepilngadīgu bērnu intereses, kuri atrodas apsūdzētā aizgādībā un aprūpē.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu, ka apsūdzētajam ir noturīga tieksme izdarīt likumpārkāpumus vai, ka pastāv risks, ka apsūdzētais varētu turpināt noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tiesa nekonstatē likumā noteikto pamatu, lai lemtu par kriminālprocesa izbeigšanu sakarā ar izlīgumu atbilstoši Krimināllikuma 58.pantā noteiktajam, jo pastāv šķērslis, kas nepieļauj šādu tiesas rīcību - iestājusies personas nāve.

Atbilstoši Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijai noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī - papildsoda noteikšana ir obligāta.

Nosakot papildsoda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā ir iesniegts 2021.gada 18.maijā noslēgtais izlīgums starp apsūdzēto un cietušo ar Valsts probācijas dienesta Latgales reģionālās teritoriālās struktūrvienības Balvu nodaļas starpniecību, kurš ir piekritis slēgt izlīgumu, norādot, ka piekrīt soda noteikšanai bez papildsoda noteikšanas, to, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir nepieciešamas, lai varētu nodrošināt nepilngadīgo bērnu vajadzības, to, ka lietā nav ziņu, ka pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apsūdzētais būtu pieļāvis citus pārkāpumus Ceļu satiksmē, kā arī vainīgā paša attieksmi pret nodarījumu un atzīst par pamatotu papildsodu noteikt samērīgu, zem sankcijas vidējās robežas, tomēr

nesaskata likumīgu pamatu atbrīvot apsūdzēto no papildsoda.

Cietušās personas vēlmē, kam ir būtiska nozīme, lemjot par piemērojamo sodu šāda rakstura noziedzīgos nodarījumos, nevar būt par pamatu likumā noteiktā soda nepiemērošanai.

Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta, jo ar cietušo noslēgts izlīgums.

Apsūdzētajam pirmstiesas procesa laikā piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kurš ir atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Lietiskos pierādījumus divus CD disku ar ierakstu glabāt pie lietas materiāliem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt /pers. A/ par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260. panta otrās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz diviem (2) gadiem sešiem (6) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem (2) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem (2) gadu sešiem (6) mēnešiem.

Uzdot /pers. A/ pārraudzību Valsts probācijas dienesta /pilsēta/ nodaļai.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt negrozītu un atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus divus CD diskus ar ierakstu glabāt pie lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā daļā par piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2021.gada 29.oktobris.

Tiesnese **I.Krigena-Jurkāne**